

lig Sum, som det her gjælder om; men Regtelsen af denne Sum vil rimeligvis bevæge, at man ikke vil være i Stand til paa forsvarelig Maade og i Overensstemmelse med Hærens Bud at faa besørget Intendantforretningerne ved Hæren. — Under Nr. 57 har Krigsministeren stillet et Forslag om, at Summen under Konto H. a.: 286,960 Kr. maa blive forhøjet med 46,420 Kr., det vil sige bragt op til samme Beløb, hvormed Remonteringskontoen fremtræder i det oprindelige Finantslovsforslag. Det ærede Udvalgs Flertal formener, at der kan og bør finde en Udsættelse Sted paa denne Konto, og Udvalgets ærede Ordfører har ved en tidligere Forhandling af Finantsloven søgt at hævde, at denne Konto ikke kunde betragtes som kalkulatorisk. Jeg maa for mit Vedkommende paastaa, at Kontoen er og nødvendigvis af Krigsbestyrelsen maa betragtes som en kalkulatorisk Konto. Naar ikke de Anmærkninger, der findes saa vel ved § 22 som ved § 23 med Hensyn til de kalkulatoriske Konti, skulle kunne finde Anvendelse paa denne Konto, saa veed jeg virkelig ikke, paa hvilke Konti disse Anmærkninger skulle finde Anvendelse. Det høie Thing vil ogsaa ved en anden Sags Behandling have bragt i Erfaring, at Statsrevisionen betragter Kontoen som kalkulatorisk, og at Flertallet i det Udvalg, som har været nedsat her i Salen for at behandle Statsrevisionens Betænkning over det sidst fremlagte Statsvevnsfab, anerkjendte Kontoen som kalkulatorisk og ikke som obligatorisk. Til Støtte for, at denne Konto er kalkulatorisk og bør betragtes saaledes, kan jo anføres, at Hærens bestemmelse, at der skal være et vist Antal Heste tilstede ved Hæren i Fredstid. Den første Opgave, som Krigsbestyrelsen har at løse, bliver altsaa at søge denne Hestebestand tilvejebragt, medens det bliver et sekundært Hensyn, hvor vidt det kan ske for den Sum, som er voteret paa Finantsloven. Men det forekommer mig ogsaa, at det er klart, at hele den Maade, hvorpaa man er kommen til Summens Størrelse paa Finantsloven, taler stærkt for, at man fra Begyndelsen af har anset Kontoen for kalkulatorisk. Man er kommen til Summens Størrelse ved at ansætte Hærens Hestebestand til en vis Verdi med en vis Varighed. Derefter kommer man, tagende Hensyn til Hestepriiserne, til det Beløb, som udfordres til at anskaffe de fornødne Remonter, men fra dette Beløb drages der, hvad der indkommer ved Salg af de af Hæren udsatte Heste, hvad der maatte indkomme ved Salget af freperede Heste, og hvad der indkommer ved Mønstre og ved Værdisforringelse af udstationerede Distriktsheste. Med Hensyn til ingen af disse Summer er det muligt forud at have noget Begreb om, hvor store de vilde blive; det er altsaa den ene Side af Sagen, at ved Beregningen af Kontoen er man gaaet ud fra en Kalkule. Naar Riigsdagen tidligere har villet hævde, at

Remonteringsbeløbet skulde betragtes som obligatorisk, saa skulde man have sørget for, at Hestebestand ikke var traadt frem i Finantsloven, hvorved det efter min Mening er kommet til at spille en afgjørende Rolle; men desuden skulde man have sørget for, at der var blevet ansat en bestemt Sum til Remontering, og at det Beløb, som man kalkulerede vilde indkomme for døde og bortsolgte Heste, blev indbetalt i Statskassen ligesom alle andre Beløb for Realisationer under Krigsbestyrelsen. Naar imidlertid det ærede Udvalgs Flertal søger at hævde Kontoens obligatoriske Natur, saa kan jeg ikke se, med hvilken Grund det har foreslaaet en Nedsættelse paa denne Konto, hvis Størrelse er beregnet efter de virkelig gjældende Hestepriiser. Naar Kontoen skal være obligatorisk, saa er det jo dobbelt nødvendigt, at de virkelig gjældende Hestepriiser blive lagte til Grund for Beregningen; thi ellers kommer man jo til en Tilstand, som vil blive fuldstændig uforsvarelig, idet der vil komme til at mangle et betydeligt Antal Heste, hvilket vil virke lamrende og forstyrrende paa Hærens Døvelser i Fredstid og faa den allerstørste Betydning, isald Hæren skulde mobiliseres. Jeg maa saaledes, idet jeg vedblivende hævder Kontoens kalkulatoriske Natur, paa det Indtændigste opfordre det høie Thing til at vedtage det Vædringsforslag, som er stillet af Krigsministeren under Nr. 57. — Forslaget under Nr. 58 har jeg paa Grund af den Modstand, som denne Konto mødte ved Finantslovens 2den Behandling, givet en anden Udsættelse i Overkriften, hvorved de Betænkneligheder, som man nærede her i Thinget ved at bevilge Beløbet, synes mig at maatte være fjernede i fuldeste Maal. Om Hensigtsmæssigheden af de Foranstaltninger, hvortil dette Beløb skulde anvendes, tror jeg ikke, at der her i Thinget er nogen Tvivl. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 59 og 60 kan jeg henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Naar disse Beløb ikke bevilges, vil jo derved bevirkes, at disse Konti i Statsregnskabet komme til at fremtræde med ikke ubetydelige Overstridelser, og saaledes vil den Klage ikke blive afhjulpen, som gjentagne Gange er bleven fremført af Statsrevisionen og i det Væsentlige er tilnaadt af dette Thing, nemlig at det er en Fejl i de militære Ministeriers Budgetter, at de forskjellige Konti ikke ere affattede i en nøiere Overensstemmelse med de virkelige Udgifter, saaledes at Budgetteringen og Regnskabet kunne komme i saa nær Overensstemmelse som muligt. Det er disse gjentagne Opfordringer, som have foranlediget Krigsministeren til at forhøje Beløbet paa disse Konti, og saa negter man her i Thinget at bevilge Forhøjet! — Ligeledes undrer det mig, at man af de saa Vædringsforslag, som ere stillede til § 22, har villet negte Forslaget under Nr. 61, der angaar en ubetydelig Sum til en absolut nødvendig Foranstaltning; thi jeg kan dog